

- БОРИЛ: Чакам те за да се посвѣтвам с тебе. Реших да пратя вестогонци до венгерския крал.
- РАДУЛ: Защо, царю честити?
- БОРИЛ: Искам от него съюз и приятелство.
- РАДУЛ: Защо ти е приятелство с венгрите?
- БОРИЛ: За да не може Йоан-Асен да мине през неговите земи. Достатъчно е дете Целгуба го чака с лдете си на границата на Кумания.
- РАДУЛ: Но щом царица Целгуба му е обещала помощта си, неговите войски все едно свободно ще минат през Кумания.
- БОРИЛ: Не бих желал поне венгрите да му дадат наемници. А от куманите и сам мога да се браня. Освен това искам заедно с венгрите да нападнем сърбите и си върнем завзетите от тях земи.
- РАДУЛ: Какво думаш, царю честити? Ако оставим гърба си свободен, латините и Слав само това чакат... Отвсякъде сме заобиколени с врагове.
- БОРИЛ: Ти не разбра ли, че ми е нужна една военна победа, за да заличам своите вътрешни врагове, които днес са по-опасни за мен?
- РАДУЛ: Но ние нямаме подпора нито вън, нито вътре.
- БОРИЛ: Именно затова искам да направя нещо. Тъкмо сега, когато ти си начело на конницата. Аз чувствавам, че ще имаме победа! Нима не се свениш да се боиш от враговете? Ти? Витязът на Адриановград?
- РАДУЛ: Опасно е, царю честити.
- БОРИЛ: За победителя ще има награда. Отгатни каква е?... Искам да те направя мой сродник.
- РАДУЛ: Сродник!
- БОРИЛ: Харесва ли ти царкинята?
- РАДУЛ: Глумиш ли се, царство ти? Глумиш ли се с мен?
- БОРИЛ: Аз знам какво ти е на сърцето. Защо не? За Мария